

Medewerksters

Ze hadden over zichzelf heen moeten stappen om een actie te starten tegen wie meestal met de *boze* werd aangeduid. Nadat hij het bedrijf had opgericht had hij het met harde hand geleid naar steeds nieuwe horizonten. Dit was niet onopgemerkt gebleven; er hing een mooie overname in de lucht en als die zou doorgaan kon hij de rest van zijn leven in de wolken doorbrengen.

Het gerucht over de ophanden zijnde overname ging als een lopend vuurtje door het bedrijf – het hielp dat het geheim was - en bij de marketing, waar ze altijd alles wisten, was al vroeg bekend welk fortuin de *boze* zou toevallen.

Hanna en Louise keken elkaar aan.

‘Wordt die schooier nog rijk ook,’ begon Hanna.

‘Van mij mag ‘ie, maar niet over mijn rug,’ vond Louise.

‘Wij praten al lang over gelijke beloning maar het schijnt de andere vrouwen niet veel te kunnen schelen.’

‘Als we ze zouden mobiliseren kunnen we de *boze* aardig klemzetten.’

‘Chanteren zul je bedoelen.’

‘Noem het wat je wilt. Waarom zetten we niet een actie op, we hebben niets te verliezen.’

‘Alleen onze baan.’

‘Denk maar niet dat die veilig is als de overname doorgaat.’

Hanna en Louise begonnen voorzichtig dames van andere afdelingen die ze kenden te benaderen. Het plan was de *boze* te confronteren met het ontslag van alle vrouwelijke medewerkers als er niet per direct gelijke beloning zou komen.

‘Het moet vooral niet uitlekken. Als we eenmaal de leidinggevende vrouwen aan boord hebben kunnen die hun afdelingen benaderen.’

‘Ik denk dat er heel wat mannen zullen meegaan,’ vond de vrouw die aan het hoofd van de administratie stond.

In de loop van een week hadden ze aardig wat handtekeningen onder de petitie verzameld; het hielp dat niemand de overname zag zitten en in die stemming wilden de vrouwen wel risico's nemen.

Ondanks alle voorzorg kreeg de *boze* lucht van de actie en ook dat Hanneke en Louise de aanstichtsters waren. Hij riep hen op het matje en vroeg nijdig wat dat voor actie was waarover hij was ingelicht.

‘We willen u vragen dit te lezen,’ vroeg Hanna beleefd terwijl Louise hem de petitie overhandigde.

‘Het is nog niet af, er komen meer handtekeningen bij.’

Het gezicht van de *boze* liep rood aan naarmate hij de korte tekst tot zich nam.

‘Zijn jullie gek geworden?’

Woede en verontwaardiging streden om voorrang op zijn gezicht.

‘Weet je wel wat dit voor mij betekent? Als de kosten omhooggaan daalt de winst en de overnameprijs van het bedrijf is daar voor een groot deel aan gekoppeld. Jullie zijn mijn beste medewerkers, en nu ga je me dit aandoen?’

Twee strakke gezichten keken hem ijskoud aan. Geen woord kwam over hun lippen tot Hanna zei: ‘U bent niet onze beste baas.’